

Дрозд В.П., студентка,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Пильгун Н.В., к.ю.н., доцент

СОЦІАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ У СФЕРІ ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Питання соціального самопочуття молоді сьогодні досить актуальне, оскільки є одним з головних показників розвитку суспільства. Молодіжні проблеми в Україні мають свою специфіку, що зумовлена сучасним етапом швидких та непередбачуваних перетворень у суспільстві в цілому. Молодь опиняється у скрутному становищі, тому що повинна обрати своє місце у суспільстві, визначити своє призначення, і саме вона може змінити уже створені структури.

У сучасному світі суспільні процеси різко змінили соціальне, матеріальне і політичне становище молоді. Науковці виділяють 2 групи проблем, що виникають в процесі соціалізації молоді: соціальні та особистісні. До першої ми можемо віднести, насамперед, визначення ролі та місця молоді в сучасному суспільстві; формування ціннісних орієнтацій молодих людей та їх моральних пріоритетів; забезпечення певного освітнього рівня. До особистісних належать: пошуки сенсу життя; професійне самовизначення; кохання; створення власної сім'ї; взаємостосунки з дорослими та однолітками [2].

Які ж соціальні проблеми молоді, зокрема студентства, в Україні та як вирішувати їх?

Молоде покоління втратило соціальні орієнтири: це підвищило особисту відповідальність молоді за свою долю, поставивши її перед необхідністю вибору, виявила неготовність більшості з них включитися в нові відносини.

Варто звернути увагу на те, що студенти відчужені від держави: 70% не відчувають себе господарями держави. Кожен третій не задоволений своїм соціальним становищем, і лише деяка частина бачить перспективи в Україні.

Студентська молодь за своєю сутністю є найменш консервативним і найбільш прогресивним прошарком населення, тобто студентство стає своєрідним барометром суспільних відносин у державі. Зрозуміло, що найближчим до студентства є освітній простір ВНЗ. Хоча він є і тимчасовим, вуз намагається прищепити знання та досвід, які знадобляться у подальшому житті, а також намагається боротися з вищеописаними проблемами. Яким ж чином?

Розглянемо чинники, які, впливають на соціалізаційні процеси в

середовищі студентського самоврядування.

1. Студентське самоврядування без меж.

Студентське самоврядування багатогранне і охоплює різні сфери діяльності, сприяє зростанню соціальної активності, ініціативи, розвиває організаторські, управлінські та інші здібності, які необхідні в подальшій роботі, в якісно нових умовах переходу до ринкової економіки. Розширення меж студентського самоврядування сприяє самовихованню майбутніми спеціалістами соціальної відповідальності та підвищення рівня самостійності.

2. Партнерство заради демократизації відносин.

Модернізація вищої освіти у межах Болонського процесу, в якому студентство розглядається як партнер, демократизація суспільних відносин суттєво розширили студентське самоврядування, дали змогу молоді масово долучитися до управління справами і передусім взяти участь у роботі вчених рад університетів, інститутів, факультетів. Цей факт свідчить про перші кроки нашої демократії, яка сприяє наданню юнакам і дівчатам самостійності.

3. Соціальний супровід студентської молоді.

Майбутній спеціаліст, прийшовши на виробництво, у сферу науки, культури чи обслуговування, має бути соціально грамотним, активним, ініціативним, впроваджувати і підтримувати демократичні норми управління, керівництва та спілкування. Особливої уваги заслуговують, наприклад, такі формування, в яких студенти можуть отримати необхідний досвід життєдіяльності. Це консультативні служби для категорій клієнтів, які беруть шлюб і потребують певної підготовки до сімейного життя; молодіжні біржі праці та агентства зайнятості; служби юридичного консультування.

Студентське самоврядування закріплюється рядом нормативних актів, а саме: Закон України «Про вищу освіту», Положення про студентське самоврядування у вищих навчальних закладах-затверджено наказом Міністерства освіти і науки України від 3 квітня 2001 року №166; статут вищого навчального закладу; положення про студентське самоврядування у ВНЗ; інші акти органів студентського самоврядування.

Прикметним заходом покращення ситуації з молоддю у країні стало створення при Президенті України Національної ради з питань молодіжної політики. У положенні про неї від 3 грудня 1995 р. сказано, що Національна рада з питань молодіжної політики є координуючим дорадчим органом, покликаним сприяти постійному вдосконаленню державної молодіжної політики.

Отже, аналіз сучасних цивілізаційних процесів виявив необхідність посилення уваги до національних проблем розвитку суспільства та національного виховання студентської молоді, значним потенціалом якого володіє система ВНЗ. Виховна робота у ВНЗ має отримати більш виразне

національне спрямування та змістовне наповнення, забезпечити підготовку національно свідомих фахівців – громадян Української держави.

Література

1. Лекція. Соціологія молоді [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://studfiles.net/preview/2448464/>.
2. Подоляк Л. Г. Психологія вищої школи / Л.Г. Подоляк, В.І. Юрченко. – К. : ТОВ «Філстудія», 2006. – 320 с.
3. Богданова І.М. Соціальна педагогіка / І.М.Богданова. – Харків: Бурун Книга, 2011. – 160 с.
4. Правове регулювання студентського самоврядування в Україні [Електронний ресурс] // <http://umo.edu.ua/images/content/student/>.

УДК 341 (477) (043.2)

Дроншкевич Є.О., студентка,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Головка С.Г., к.і.н., доцент

УКРАЇНА-НАТО: ПЕРСПЕКТИВИ СПІВПРАЦІ

Розвиток взаємовідносин України з НАТО є провідним напрямком сучасної національної політики, що зумовлено прагненням приєднання до загальноєвропейської системи колективної безпеки. Співробітництво з НАТО є фундаментом для забезпечення національної безпеки, гарантування незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України.

Проблема взаємовідносин України з НАТО стала предметом дослідження таких фахівців як Горбулін В.П., Добржанський О.В., Єрмошенко М.М., Єрохін С.А., Розпутенко І.В., Ліпкевич С.Я., Санжаревський О.І. тощо, які розробили низку концепцій і трактувань євроантлантичної інтеграції України. Сьогодні однією з найактуальніших проблем міжнародних відносин є українські операції з підтримання миру у світі під егідою НАТО [1]. На думку науковців, для виконання окресленого завдання потрібно розгорнути кампанію стратегічного партнерства з НАТО, реформувати внутрішні політичні та соціально-економічні сфери суспільного життя відповідно до правових норм та демократичних принципів країн-членів НАТО, встановити цивільний контроль демократичного характеру над секторами безпеки та оборони держави [2].

Важливо розуміти, що від країн-претендентів для вступу в НАТО очікується дотримання наступних принципів: вирішення міжнародних та